

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา เป็นประธานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

(ไม่มี)

(๒) รับรองรายงานการประชุม

- รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ครั้งที่ ๓ วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓
- รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยวิสามัญ) ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓
- รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยวิสามัญ) ครั้งที่ ๒ วันอังคารที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

ที่ประชุมรับรอง

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

เรื่องด่วน

๑. ผู้ติดตาม เรื่อง ขอเสนอผู้ติดตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) (นายไพบุลย์ นิติตะวัน และนายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ) (เลื่อนการพิจารณาจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)

นายไพบุลย์ นิติตะวัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอผู้ติดตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ขอให้รัฐสภามีมติส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้ว เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการยื่นญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภาในวาระที่ ๑ และประชาชนเข้าชื่อยื่นญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งอยู่ในระหว่างประธานรัฐสภาเตรียมบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม โดยปรากฏว่าญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว ได้มีหลักการและเหตุผล ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น โดยเนื้อหาสาระในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติให้มีหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และมาตรา ๒๕๖/๑ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ดังนั้น ตามหลักกฎหมายมหาชน "ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ" หมายความว่าหากไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจไว้จะกระทำมิได้ รัฐสภาจึงไม่มีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ รัฐสภาที่มีอำนาจเฉพาะที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ คือให้มีแต่อำนาจแก้ไขเพิ่มเติม

รัฐธรรมนูญเท่านั้น ดังนั้นการกระทำใด ๆ เพื่อให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น จึงเป็นการกระทำที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญการกระทำดังกล่าวเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่ได้มีบทบัญญัติใดที่ให้จัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งหากรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ ต้องมีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ว่าให้กระทำดังเช่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๒ ที่บัญญัติว่า "ให้มีคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ" และบัญญัติให้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๔๖ "ในกรณี queเห็นจำเป็นและสมควร คณะรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติจะมีมติร่วมกันให้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ก็ได้โดยจัดทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อความเห็นชอบ" จึงเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ ถึง มาตรา ๓๙ ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้จัดทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้บัญญัติแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งย่อมหบายความว่า รัฐสภาจะนำบทบัญญัติรัฐธรรมนูญว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไปดำเนินการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับนั้น รัฐสภากระทำมิได้ นอกจากนี้ ยังมีรัฐธรรมนูญอีกหลายฉบับที่บัญญัติไว้ให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้แบบเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เช่น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๙๒ ปี ๒๕๔๙ เป็นต้น และเหตุที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น เพราะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ซึ่งแสดงให้เห็นเจตนาชัดเจนว่าให้ใช้เป็นการชั่วคราว แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่ใช่ฉบับชั่วคราวจึงไม่บัญญัติให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่ให้อำนาจรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญรายมาตรา ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๑๕ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และ ๒๕๖ เท่านั้น ซึ่งปรากฏตามความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญ หน้าที่ ๔๕๓ ได้บันทึกไว้ว่า "แม้จะเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศในยามที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลง ก็อาจมีความจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้ในรัฐธรรมนูญจึงต้องมีบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไว้โดยเฉพาะ" ย่อมหบายความว่าเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ ๑๕ บัญญัติให้อำนาจรัฐสภาเฉพาะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๖ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวด ๘ การเสนอและการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ข้อที่ ๑๑๔ วรรคสาม "การแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกมาตราใดของรัฐธรรมนูญให้ระบุมตราที่ต้องการแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกไว้ในหลักการหรือจะระบุไว้ในเหตุผลด้วยก็ได้" ซึ่งยุติทั้ง ๓ ฉบับ ในส่วนที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่ปรากฏการระบุมตราที่ต้องการยกเลิก และไม่ได้บัญญัติไว้ให้ใช้ข้อความใดแทน จึงมิใช่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ที่อยู่ในอำนาจของรัฐสภาตามหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญซึ่งจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นรายมาตราเท่านั้นและต้องระบุมตราที่ต้องการยกเลิกและให้ใช้ข้อความใดแทน

๒. หากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะบัญญัติให้อำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับได้ จะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญโดยไม่มีข้อความจำกัดเพียงให้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น ดังเช่นรัฐธรรมนูญบัญญัติให้จัดทำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติใหม่ทั้งฉบับได้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๓ "ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย" และมาตรา ๑๓๓ "ร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนและ

จะเสนอได้ก็แต่โดย "ไม่มีข้อความจำกัดให้เสนอได้เพียงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น จึงหมายความว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ให้อำนาจรัฐสภาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ได้หรือจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมรายมาตราก็ได้ ซึ่งต่างกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๖ ที่บัญญัติไว้แต่เพียงให้อำนาจรัฐสภาเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมโดยเฉพาะได้เท่านั้น รัฐสภาจึงไม่มีอำนาจเสนอญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ

๓. ด้วยเหตุที่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่สามารถทำประชามติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๖ เพื่อให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ เนื่องจากเป็นการต้องห้ามมิให้ทำประชามติตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๖ บัญญัติไว้ว่า "ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะรัฐมนตรีจะขอให้มีการออกเสียงประชามติในเรื่องใดอันมิใช่เรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลใดก็ได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ" หมายความว่า ห้ามจัดทำประชามติเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยเหตุที่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๔. การพิจารณาและวินิจฉัยว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) บัญญัติว่า "ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่และอำนาจ (๒) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์การอิสระ" ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๒) มาตรา ๔๑ (๔) และมาตรา ๔๔

- มาตรา ๗ (๒) บัญญัติว่า "ให้ศาลมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดี ดังต่อไปนี้

(๒) คดีเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์การอิสระ"

- มาตรา ๔๑ (๔) บัญญัติว่า "ผู้ที่จะขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ จะต้องเป็นบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น

(๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์การอิสระ ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ"

- มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า "การยื่นขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๒) ต้องเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจที่เกิดขึ้นแล้ว"

ดังนั้น ในประเด็นการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับขึ้น เป็นประเด็นที่มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๔๔

ทั้งนี้ การดำเนินการขอให้รัฐสภามีมติส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้วตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๐ (๒) ที่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ประกอบข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๓๑ และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๒) มาตรา ๔๑ (๔) และ มาตรา ๔๔ ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การที่รัฐสภาจะมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาคดีที่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้หรือไม่ จึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้นที่มีอำนาจวินิจฉัย จึงเห็นควรให้รัฐสภาส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ควบคู่กับให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อไปในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า

จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ ก็ดำเนินการลงมติในวาระที่ ๓ ต่อไป แต่หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเท่านั้น ก็สามารถดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ให้ตั้งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของรัฐสภาขึ้นมาเพื่อดำเนินการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเสนอสู่การพิจารณาของรัฐสภาต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ดำเนินการได้โดยถูกต้อง ข้าพเจ้าจึงเสนอญัตตินี้เพื่อพิจารณาหลังจากที่ประชุมรัฐสภามีมติในวาระที่ ๑ แล้ว จากนั้น จึงค่อยพิจารณาญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ เพื่อให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่ารัฐสภาจะมีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) หลังรับหลักการวาระที่ ๑ แล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภา ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ อาทิ หัวใจของปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาจากความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง กติกาที่ไม่เป็นประชาธิปไตยจนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่สร้างความไม่สบายใจให้กับประชาชนว่า สมาชิกรัฐสภาบางส่วนมีความจริงจังในการแก้ไขรัฐธรรมนูญน้อยเพียงใด เนื่องจากรัฐบาลและรัฐสภาได้สนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมติของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) อย่างไรก็ตาม กลับมีมติตั้งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ก่อนรับหลักการ และการเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) อันเป็นการสะท้อนให้ประชาชนเข้าใจว่ารัฐบาลกำลังพยายามประวิงเวลาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในขณะที่คณะกรรมการกำลังพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ การเสนอญัตติดังกล่าวถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลของสมาชิกรัฐสภาที่สามารถทำได้ แต่ได้เป็นมติเสียงข้างมาก จากพรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งตอนนี้คณะกรรมการได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จเรียบร้อยแล้ว และมีการศึกษาอย่างรอบด้าน โดยเชิญนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนประชาชนผู้เสนอร่างรัฐธรรมนูญมาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างมุ่งหวังว่าการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รัฐสภาแห่งนี้กำลังมอบอำนาจให้ประชาชนเพื่อให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) มายกร่างรัฐธรรมนูญและได้มีการศึกษาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการวินิจฉัยตามบริบทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้นว่ามีการพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อไม่ให้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย และกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญนำไปสู่การฟ้องร้องกรณีเสียชีวิตแทนกันของสมาชิก ซึ่งไม่ปรากฏสถานการณ์ข้างต้นในปัจจุบัน อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีการกำหนดในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ของรัฐสภา และมีการระบุในร่างรัฐธรรมนูญว่าต้องมีการทำประชามติเพื่อถามความเห็นของประชาชนอยู่แล้ว รัฐสภาที่มีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอยู่แล้วก็ควรใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยไม่จำเป็นต้องยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

สมาชิกฯ ที่เห็นด้วยกับญัตติดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญสมาชิกรัฐสภาที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีความชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีปัญหาอย่างไร รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ต้องการให้ดีขึ้นกว่าเดิมมีเนื้อหาเป็นอย่างไร และเหตุใดสมาชิกรัฐสภาจึงไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญเสียเอง สาเหตุที่ต้องเลือก ส.ส.ร. มาทำหน้าที่แก้ไขเนื่องจากเป็นการเลือกตัวแทนของประชาชน

มาแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่จะทำเช่นนั้นได้ประชาชนควรได้เห็นเนื้อหาที่มีการแก้ไขเสียก่อน ทั้งนี้ เห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดไว้ในหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และ ๒๕๖ ว่าต้องมีความชัดเจน การแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยไม่มี ความชัดเจนว่าจะแก้ไขอะไรนั้นมีความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นเหตุสมควรให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย โดยมีได้เป็นการ ลิดรอนหรือแทรกแซงอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติอย่างที่ไม่สมชิกหลายท่านกังวล และหากสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ ช่วงเริ่มต้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม หากเกิดกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญจะสามารถลดงบประมาณที่ใช้สำหรับการทำ ประชามติจำนวนกว่าสามพันล้านบาทต่อครั้ง เมื่อทำทุกอย่างให้ชัดเจนจะช่วยยับยั้งไม่ให้เกิดความแตกแยก ในสังคมได้

นอกจากนี้ การยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และ อำนาจ ของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) นั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในวาระ ๑ ซึ่งผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้วนั้น และประธานรัฐสภาได้อนุญาตให้บรรจ่างรัฐธรรมนูญ ในระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในวาระ ๒ ในวันที่ ๒๔ - ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ถูก กำหนดตามกระบวนการของรัฐสภา รวมทั้งการยื่นญัตติของสมาชิกยังเป็นการเสนอตามบทบัญญัติ ไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๐ (๒) ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหา เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์ กรอิสระ เมื่อมีประเด็นข้อถกเถียงและความเห็นต่างในที่ประชุมรัฐสภาในการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณี ที่เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ (๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือ องค์กรอิสระ ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นอำนาจ ของรัฐสภาในการพิจารณาว่ามีเหตุสมควรให้ส่งญัตติดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหรือไม่ สำหรับ ประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามที่ ส.ส.ร. จัดทำขึ้นนั้น เช่นนี้ยังถือ ว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือเป็นการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทำให้เกิดความเห็นต่างในประเด็นดังกล่าว ซึ่งหากเป็นการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ถือเป็นอำนาจของรัฐสภาหรือไม่ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ อำนาจรัฐสภาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่มิได้ให้อำนาจในการจัดทำหรืออนุมัติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ได้ เมื่อเกิดข้อถกเถียงเช่นนี้ จึงสมควรให้องค์กรที่มีอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในการ วินิจฉัยให้ข้อถกเถียงนี้ยุติ โดยมีได้เป็นการก้าวข้ามหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ

อย่างไรก็ตาม สมาชิกรัฐสภาบางส่วนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า จะลงมติ ไม่เห็นชอบต่อญัตติดังกล่าวเพื่อขอมติจากรัฐสภา เพื่อส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหา เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) เพราะเจตนาเรามองเห็นด้วยกับร่างแก้ไข รัฐธรรมนูญให้มีการแก้ไขมาตรา ๒๕๖ เพื่อขอให้มีการตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) ที่มาจากการ เลือกลงของประชาชน ซึ่งในขณะนี้ร่างดังกล่าวได้ผ่านวาระที่ ๑ ไปแล้วนั้น และจะเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่ ๒-๓ ภายหลังจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลได้เสร็จสิ้นลง ดังนั้น ทางออกที่ดีของการ เสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) ควรถอนญัตติ ดังกล่าวออกไปก่อน เพื่อสร้างความสมานฉันท์และชอบธรรม และใช้สิทธิตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ อาทิ การตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมที่ผ่านมา ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว ส่วนญัตติดังกล่าวจะชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะไม่ได้กำหนดไว้ในมาตรา

๑๕๖ ที่จะต้องนำมาพิจารณา ทั้งนี้ ประชาชนมีความหวังว่า จะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายใต้การจัดทำร่วมกันของตัวแทนประชาชน แต่รัฐบาลได้ประวิงเวลาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอยู่เป็นระยะ อีกทั้งหาแนวทางในการลิดรอนอำนาจของรัฐสภา และประชาชนในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งจะนำไปสู่ความขัดแย้งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศเกิดวิกฤตการณ์หลายอย่างพร้อม ๆ กัน ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงไม่เห็นด้วยกับความจำเป็นที่จะต้องส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

จากนั้น ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับญัตติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) ด้วยคะแนน ๓๖๖

๒. ข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เสนอข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบอาเซียนเริ่มจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน ในปี ๒๕๕๒ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วนภายในภูมิภาค โดยมีกิจกรรมหลัก ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการมาตรฐาน การปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกัน และการยอมรับผลการตรวจสอบรับรอง ซึ่งการเจรจาจัดทำร่างข้อตกลงแล้วเสร็จเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๒ โดยประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้แจ้งความพร้อมสำหรับการลงนามข้อตกลงฯ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ สำหรับประเทศไทย รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้ลงนามในข้อตกลงฯ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ และประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามในข้อตกลงฯ ครบทั้ง ๑๐ ประเทศ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๔ โดยข้อตกลงฯ จะมีผลบังคับใช้เมื่อสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้แจ้งหรือมอบสัตยาบันสารต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน หรืออย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๕ ข้อตกลงดังกล่าว มีสาระสำคัญ ดังนี้ ขอบข่ายและความครอบคลุม ครอบคลุมเฉพาะผลิตภัณฑ์ยานยนต์ที่ผลิตขึ้นใหม่ ได้แก่ รถยนต์ (การปล่อยสารมลพิษจากเครื่องยนต์ และมลพิษทางเสียง) ยางล้อแบบสลับลม กระจกนิรภัย ระบบห้ามล้อของรถยนต์ เข็มขัดนิรภัยสำหรับรถยนต์ ที่นั่ง จุดยึดที่นั่งและพนักพิงศีรษะ กระจกมองหลัง มาตรฐานวัดความเร็ว อุปกรณ์เกี่ยวสำหรับยานยนต์ (พวงมาลัยรถยนต์) และอุปกรณ์สัญญาณเสียงเตือน (แตรรถยนต์) โดยข้อตกลงฯ เป็นการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองเพื่อนำมาใช้ในการขออนุญาตนำเข้าจากหน่วยควบคุมกฏระเบียบ การบังคับใช้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้ายานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเป็นผู้นำของอาเซียนในการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ การส่งออกผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ไปจำหน่ายในภูมิภาคอาเซียนของประเทศไทยมีมูลค่า ๓๔๖,๕๗๙ ล้านบาท และ ๒๒๘,๕๓๐ ล้านบาท ตามลำดับ รวมทั้งจากสถิติในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อันดับ ๑๑ ของโลก และอันดับ ๕ ของอาเซียน โดยการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และขั้นตอนในการส่งออกและนำเข้า บรรเทาปัญหาจากการใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของประเทศสมาชิกอาเซียน เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการส่งออก สร้างตลาด และฐานการผลิตร่วมกันในภูมิภาคอาเซียน และเป็นการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งรวมถึงหน่วยบริการทางเทคนิคของไทยและอาเซียน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ที่อยู่ในขอบข่ายของข้อตกลง อาที สถาบันยานยนต์ และศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ ที่จะช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการไทยให้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ได้มากขึ้น ทั้งนี้ สำหรับข้อตกลงเจรจาจัดทำข้อตกลงฉบับนี้ ซึ่งใช้เวลาในการเจรจา ๑๐ ปี กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้ดำเนินการหารือและขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๗๘ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น จึงขอเสนอข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาให้ความเห็นชอบสมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะว่า ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อันดับ ๑๑ ของโลก และลำดับที่ ๕ ของอาเซียน ที่ผ่านมามีปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ คือคุณภาพของแรงงาน ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สิ่งที่คุณประกอบการยังเผชิญอยู่ คือ คุณภาพ หรือความสามารถของแรงงานที่มีอยู่ไม่ตรงกับความต้องการของภาคการผลิต และการบริการ รวมทั้งคุณภาพของกำลังคนที่ผลิตจากสถาบันการศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลของกำลังคนกับความต้องการแรงงาน อีกประการหนึ่งประเทศไทยยังผลิตรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน ซึ่งในอนาคตรถยนต์พลังงานไฟฟ้ากำลังจะมาแทนที่จะทำให้อุตสาหกรรมหลายอย่างจะต้องปิดตัวลงหากไม่มีการปรับตัว ด้วยเหตุผลคือรถยนต์พลังงานไฟฟ้าไม่ได้ใช้พลังงานจากน้ำมันและแก๊สทุกประเภท ไม่มีชิ้นส่วนที่เป็นเครื่องยนต์ และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ทำงานร่วมกันในระบบเครื่องยนต์จะถูกแทนที่ด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ธุรกิจอุตสาหกรรมรถยนต์ที่ใช้สันดาปภายในอาจส่งผลกระทบต่อภาคการปิดกิจการในอนาคตได้ นอกจากนี้ การรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียนในความตกลงทางด้านเศรษฐกิจมีวัตถุประสงค์หลัก ๒ ด้าน คือ ๑. การเพิ่มโอกาสการค้าระหว่างกันของประเทศสมาชิก (Trade Creation) ๒. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าของประเทศสมาชิก ผ่านการประหยัดต่อขนาดและการประหยัดต่อประเทศ ซึ่งผลประโยชน์เหล่านี้จะมีมูลค่ามหาศาลต่อประเทศสมาชิกที่มีการรวมตัวกันและมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องของเศรษฐกิจและการค้าเสรี อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขที่จะทำให้ความสำเร็จของการรวมตัวทางเศรษฐกิจนั้นเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องทลายกำแพงการกีดกันทางการค้า แต่ในทางปฏิบัติถึงแม้จะมีการยกเลิกหรือลดภาษีศุลกากรลงก็ตาม ยังมีความพยายามในการคิดค้นมาตรการและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีใช้ภาษีศุลกากรขึ้นมาหลากหลายรูปแบบ อาทิ กระบวนการการขออนุญาต เรื่องจริยธรรม ศิลธรรม มนุษยธรรม หรือสิ่งแวดล้อม การเข้าร่วมข้อตกลงดังกล่าวจะทำให้ผู้ประกอบการของประเทศไทยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทดสอบหรือศูนย์รับรองผลิตภัณฑ์ของศูนย์ทดสอบในประเทศปลายทาง จึงเป็นการช่วยลดความยุ่งยาก ระยะเวลา และขั้นตอนในการส่งออกและนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงและความเข้าใจดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตว่าความตกลงดังกล่าวนอกจากจะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการของประเทศไทยสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังประเทศอาเซียนได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการจากอีก ๘ ประเทศเช่นกัน เมื่อมีมาตรฐานเดียวกันย่อมต้องเกิดการแข่งขันทางด้านราคาจนอาจนำไปสู่สงครามราคา และผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ยังมีบางส่วนของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ยังไม่เหมือนกับมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (ISIC) แบ่งเป็น ๒ กรณี คือ ๑. มอก. มีมาตรฐานสูงกว่า ISIC ๒. มอก. มีมาตรฐานต่ำกว่า ISIC โดยผู้ประกอบการต้องลงทุนเพิ่มเพื่อยกมาตรฐานสายการผลิตให้มีคุณภาพเทียบเท่าระดับสากล ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในประเทศไทยเป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่ไม่มีแหล่งเงินทุนมากพอและไม่มีอำนาจต่อรองในตลาด ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันย่อมส่งผลกระทบต่อ

ให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่มีกำลังมากพอที่จะพัฒนาคุณภาพสินค้าจนต้องปิดตัวลง ทำให้ในตลาดเหลือเพียงผู้ประกอบการรายใหญ่ซึ่งจะส่งผลให้ราคาสินค้าสูงขึ้น

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ชี้แจงว่ากระทรวงอุตสาหกรรมจะนำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปลงในรายละเอียดให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น สำหรับประเด็นที่ทางรัฐบาลเลื่อนการบังคับการกำหนดมาตรฐานการปล่อยสารมลพิษในรถยนต์ หรือ ยูโร ๔ ๕ และ ๖ นั้น เนื่องจากความไม่พร้อมของน้ำมันที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง ส่วนในประเด็นที่สมาชิกตั้งข้อสังเกตว่าการผลิตรถยนต์ในประเทศไทยเป็นเครื่องยนต์สันดาปภายในเป็นหลัก ซึ่งข้อเท็จจริงนั้นที่ผ่านมารถยนต์อุตสาหกรรมรถยนต์ทั่วโลกยังเป็นอุตสาหกรรมรถยนต์ประเภทสันดาปภายใน อย่างไรก็ตามในอนาคต และในช่วง ๑ - ๒ ปีที่ผ่านมาหลายประเทศที่เจริญแล้ว ทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้พยายามสร้างมาตรฐานเพื่อดูแลสิ่งแวดล้อม และมีเรื่องรถไฟฟ้าเข้ามาเกี่ยวข้อง สำหรับประเทศไทยมีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ซึ่งกำหนดให้ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ต้องเร่งรัดให้มีการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า (xEV) ให้ได้ร้อยละ ๓๐ โดยในขณะนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายให้หน่วยงานของรัฐใช้ยานยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น นอกจากนี้ยังมีนโยบายให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัยให้กับสถาบันศึกษาต่าง ๆ โดยนายกรัฐมนตรีได้เน้นย้ำว่าควรนำผลวิจัยเหล่านั้นไปต่อยอดให้เป็นรูปธรรม ส่วนประเด็นเรื่องความปลอดภัยและมาตรฐานสิ่งแวดล้อมนั้น ในช่วงที่เศรษฐกิจดีประเทศไทยเคยผลิตรถยนต์มากกว่าสองล้านคัน และส่งออกไปยัง ๑๕๖ ประเทศทั่วโลก แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการผลิตและคุณภาพที่ดีจนเป็นที่ยอมรับของทุกประเทศทั่วโลก สำหรับกรณีการเข้าร่วมข้อตกลงร่วมในอาเซียน หากมีข้อร้องเรียนกระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องสุ่มตรวจอีกครั้ง และกรณีที่สมาชิกกังวลว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ถูกเลิกจ้างจำนวนมากนั้น ข้อเท็จจริงเกิดจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ทางกระทรวงแรงงานไม่ได้นิ่งนอนใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและได้มีการปรึกษาหารือกับสหภาพแรงงานหลาย ๆ กลุ่มเพื่อหาทางเยียวยาให้ครบถ้วนต่อไป

จากนั้น ที่ประชุมมีมติเห็นชอบข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ด้วยคะแนน ๕๗๖

๓. ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership Agreement : RCEP) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เสนอความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership Agreement : RCEP) ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๑ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ กรุงพนมเปญ ผู้นำของสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศและคู่เจรจาอาเซียน ๖ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย และนิวซีแลนด์ ได้ออกปฏิญญาร่วมเพื่อประกาศให้มีการเริ่มเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) อย่างเป็นทางการในปี ๒๕๕๖ โดยมีเป้าหมายให้เป็นความตกลงการค้าเสรี (FTA) ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสูงบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันรอบด้านตามหลักการทั่วไปและวัตถุประสงค์ของการเจรจา (Guiding Principles and Objectives for Negotiating the Regional Comprehensive Economic Partnership) ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๓ สมาชิกอาเซียนและคู่เจรจาอาเซียนได้เข้าร่วมประชุมเจรจาจัดทำความตกลง RCEP ในระดับผู้นำ ๔ ครั้ง ระดับรัฐมนตรี ๒๔ ครั้ง และระดับคณะกรรมการเจรจา (เจ้าหน้าที่อาวุโส) ๕๖ ครั้ง ในการประชุมสุดยอด RCEP ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ผู้นำของ

สมาชิก RCEP ๑๖ ประเทศร่วมประกาศแถลงการณ์โดยมีสาระสำคัญ คือ สมาชิก RCEP ๑๕ ประเทศ ได้ข้อสรุปการเจรจาจัดทำความตกลงทั้ง ๒๐ บท และการเจรจาเปิดตลาดในส่วนที่สำคัญทุกประเด็นแล้ว และมอบให้คณะเจรจาไปเริ่มขีดเขตล้าถ้อยคำทางกฎหมาย เพื่อลงนามความตกลงในปี ๒๕๖๓ โดยอินเดีย ยังมีประเด็นค้างสำคัญที่ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ประเทศสมาชิกจะทำงานร่วมกันเพื่อหาข้อยุติในประเด็น ค้างเหล่านี้ให้เป็นที่พอใจร่วมกัน ซึ่งการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของอินเดียจะขึ้นอยู่กับภาระทางออกที่น่าพอใจ ในประเด็นค้างเหล่านี้ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เห็นชอบร่างความตกลง RCEP ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอในเรื่องการเข้าเป็นภาคีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) และเมื่อลงนามร่างความตกลง RCEP แล้ว ให้กระทรวงพาณิชย์ส่งความตกลงดังกล่าว ให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา แล้วเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตาม มาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในการประชุมสุดยอด RCEP ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้นำของสมาชิก RCEP ๑๕ ประเทศได้ร่วมเป็นสักขีพยานการลงนามความตกลง RCEP ของรัฐมนตรี RCEP ผ่านระบบการประชุมทางไกล และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่เร่งกระบวนการการให้สัตยาบัน ความตกลงเพื่อให้ความตกลงมีผลใช้บังคับโดยเร็ว รวมทั้งยืนยันว่าความตกลง RCEP ยังคงเปิดให้อินเดีย กลับมาเข้าร่วมความตกลงในฐานะประเทศสมาชิกดั้งเดิม โดยสมาชิก RCEP จะเริ่มการเจรจากับอินเดีย เมื่ออินเดียยื่นแสดงเจตนาสมัครเป็นลายลักษณ์อักษร และเปิดให้อินเดียเข้าร่วมการประชุม RCEP ในฐานะผู้สังเกตการณ์และเข้าร่วมกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามเงื่อนไขที่จะกำหนดโดยรัฐผู้ลงนาม ความตกลง ทั้งนี้ ความตกลง RCEP จะมีผลใช้บังคับ ๖๐ วันหลังจากที่สมาชิกอาเซียน ๖ ประเทศและประเทศ คู่เจรจา ๓ ประเทศส่งสัตยาบันสารให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียน

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะว่า ภาวะ เศรษฐกิจโลกและภาวะเศรษฐกิจไทยเกิดการชะลอตัวในหลายอุตสาหกรรม ตลอดจนส่งผลกระทบต่อเนื่อง มาจากการผลิตและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทย และมีการฟื้นตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้เศรษฐกิจ และผู้ประกอบการสามารถที่จะเดินหน้าธุรกิจไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยได้พยายามที่จะหามาตรการมาช่วยเหลือ ภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ประกอบการ ซึ่งถือว่าเป็นเศรษฐกิจ ไทยให้อยู่รอดและสามารถเดินหน้าธุรกิจได้อย่างยั่งยืน โดยที่รัฐบาลได้มีการหารือเกี่ยวกับกรอบอาเซียน ในหลายเรื่องด้วยกัน โดยเฉพาะทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทภายใต้ความตกลงทริพส์ขององค์การ การค้าโลก รวมทั้งประกอบด้วยข้อบทเพื่อการส่งเสริมความร่วมมือและความโปร่งใสด้านทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างสมาชิก และการกำหนดให้ประเทศสมาชิกเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพย์สิน ทางปัญญาขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่จะสร้างมาตรฐานการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในภูมิภาค และตอบรับการพัฒนาของเทคโนโลยีในปัจจุบัน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงยาของประชาชน และไทย ไม่ต้องเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ (UPOV ๑๙๙๑) ซึ่งเป็นประเด็น ที่ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไทยจะต้องพิจารณาเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยการคุ้มครอง ลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WCT) และสนธิสัญญาว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันเทิงเสียงของ องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WPPT) รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับความตกลงทั้งสองฉบับดังกล่าว พร้อมทั้งปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการค่าลิขสิทธิ์บัตร และการดำเนินการกับสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในคดีแพ่งให้สอดคล้องกับข้อบทของความตกลง RCEP ซึ่งเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาาระบบทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทยในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม รัฐบาล ยังไม่ได้วิเคราะห์และชี้แจงให้ภาคเอกชนไทยรู้ถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะการลด ภาษีนำเข้าของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย ที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยมี FTA ร่วมกันมาก่อน และได้สิทธิประโยชน์

จากความตกลงดังกล่าวโดยตรง สำหรับผลประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากข้อตกลงดังกล่าว ๔ มิติ คือ ขยับตลาดชาย ขยายตลาดซื้อ จับมือต่อรอง และปลดล็อคตลาดไทย อย่างไรก็ตาม ปฏิเสธไม่ได้ว่าจะมีธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ ๓ อุตสาหกรรม คือ ๑. เครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งประเทศคู่ค้ามีกำลังผลิตสูงกว่า โดยกระทรวงพาณิชย์ได้พยายามแก้ไขปัญหาด้วยการพิจารณาลดต้นทุนและภาษีการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการไทย ๒. ปลาน้ำจืด ซึ่งอาจไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงเพราะไม่ได้อยู่ในความตกลง RCEP แต่เมื่อปลาทะเลได้รับผลกระทบย่อมส่งผลถึงปลาน้ำจืดไปด้วย รัฐบาลต้องมียุทธศาสตร์ในเรื่องปลาน้ำจืดที่จับต้องได้เป็นรูปธรรม และสามารถดำเนินการได้จริง และ ๓. ชิ้นส่วนยานยนต์ ดังนั้น ขอฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากความตกลง RCEP ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม แม้ว่าความตกลง RCEP จะมีการลงนามไปแล้ว แต่การเจรจาของสมาชิกมีความครบถ้วน สมบูรณ์หรือไม่ เนื่องจากพบว่ายังมีการเจรจาไม่แล้วเสร็จในเรื่องการออกหนังสือพิธีการศุลกากรและการปรับเปลี่ยนตารางพิกัดอัตราศุลกากรให้ทันสมัยทุกห้าปี ซึ่งทั้งสองประเด็นอยู่ภายใต้บทว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า การที่รัฐบาลรีบเร่งนำเสนอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อให้สัตยาบันโดยขาดความรอบคอบ รัฐบาลสามารถขยายระยะเวลาให้ทุกฝ่ายมีโอกาสในการศึกษาความตกลงอย่างเพียงพอโดยไม่ส่งผลกระทบใด ๆ นอกจากยังมีการเจรจาเพิ่มเติมโดยไม่มีการระบุในกรอบเจรจาและไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ที่สำคัญก่อนจะนำความตกลงเข้าสู่รัฐสภา คณะรัฐมนตรีได้มีการตรวจสอบอย่างรอบคอบแล้วหรือไม่ และขอให้แจ้งว่าหน่วยงานใดทำหน้าที่ตรวจสอบ

นางอรมน ทวีทรัพย์ธรรม อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ชี้แจง
ในประเด็นการกำหนดรูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรอง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติซึ่งสมาชิก RCEP นัดประชุมหารือกันในช่วงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ และคาดว่าจะสามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นและออกเป็นรูปแบบที่สำเร็จได้ โดยไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงที่มีการเจรจาแล้วเสร็จเรียบร้อยแล้ว สำหรับประเด็นการปรับพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมไนซ์ จากระบบ HS ๒๐๑๒ เป็นระบบ HS ๒๐๑๗ เมื่อเจรจาเสร็จแล้วจะเป็นการดำเนินการภายในของแต่ละประเทศ ในการปรับภาษีศุลกากรทุก ๆ ๕ ปี ตามพันธกรณีขององค์การศุลกากรโลก (WCO) ส่วนการเจรจานั้น มีการประชุมหารือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งก่อนและหลังการเจรจาทุกครั้ง ซึ่งมีการคำนึงถึงกรอบการเจรจาและภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ชี้แจงในประเด็นที่สมาชิกเข้าใจว่าการเจรจาในความตกลง RCEP โดยได้มีการเจรจาที่มีการดำเนินการมาเป็นระยะเวลานาน โดยเฉพาะเกษตรกรไทยได้ประโยชน์เป็นอย่างมาก และมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ยากนั้น ต้องขอขอบคุณสมาชิกที่เข้าใจการทำงานของข้าราชการประจำและข้าราชการการเมืองทุกท่านที่ร่วมกันผลักดันให้การเจรจาความตกลง RCEP จนสำเร็จเสร็จสิ้น

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership Agreement : RCEP) ด้วยคะแนน ๕๒๗

๔. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีหลักการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้การแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจ และการพิจารณาบำเหน็จความชอบ มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ โดยในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บังคับใช้ตลอดระยะเวลา ๑๖ ปี โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมาแล้ว

๑๐ ครั้ง การแก้ไขหลายครั้งสะท้อนให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงในประเด็นเดียวกันส่งผลให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการบังคับใช้และทำให้เกิดความสับสนต่อหลายประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ หรือควรจะเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย แต่นำไปบัญญัติไว้ในอนุบัญญัติ หรือข้อกำหนดคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ซึ่งผ่านมติของ ก.ตร. แล้วประกาศใช้ โดยไม่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา โดยเฉพาะในประเด็นการแต่งตั้งโยกย้าย การจัดลำดับอาวุโส อันเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานบุคคล ข้าราชการตำรวจใส่ไว้ในอนุบัญญัติ หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดและความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้ในแต่ละช่วงเวลา ประกอบกับแผนปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกระแสเรียกร้องของสังคมที่เล็งเห็นความไม่เป็นธรรมในวงการตำรวจจึงมีการเสนอให้ปฏิรูปวงการตำรวจ ซึ่งต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจน เป็นธรรม และทันสมัย นอกจากนี้ยังต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ การปฏิรูประบบราชการ และเรื่องอื่น ๆ ร่วมด้วย นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่าต้องมีการปฏิรูปตำรวจ พร้อมทั้งกำหนดขั้นตอนการร่างกฎหมายปฏิรูปตำรวจไว้อย่างชัดเจนภายในระยะเวลา ๑ ปี ซึ่งกระบวนการทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยหลังจากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบรับหลักการ ก่อนจะส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบความถูกต้องและรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่สองเพื่อรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไข ก่อนจะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นครั้งที่สอง ซึ่งได้ส่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน รัฐบาลจึงได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาหารือร่วมกันอีกครั้ง ก่อนจะมีมติส่งร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วให้รัฐสภาพิจารณา

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ประกอบด้วย

๑. การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ กำหนดหลักการบริหารงานบุคคล โดยแบ่งข้าราชการตำรวจออกเป็น ๒ ประเภทคือ ข้าราชการตำรวจที่มียศ และข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ ๒. แบ่งสายงานออกเป็น ๕ กลุ่มสายงาน คือ กลุ่มสายงานบริหาร กลุ่มสายงานอำนวยการและสนับสนุน กลุ่มสายงานสอบสวน กลุ่มสายงานป้องกันและปราบปราม และกลุ่มสายงานวิชาชีพเฉพาะ เพื่อให้เกิดการสร้างผู้เชี่ยวชาญ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจแต่ละสายงาน และสร้างความก้าวหน้าในสายงาน ๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งไว้ให้ชัดเจนในกฎหมายว่า การแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใด ต้องเป็นข้าราชการตำรวจยศใด เคยดำรงตำแหน่งใดมาแล้วจำนวนกี่ปี และการแต่งตั้งต้องคำนึงถึงความอาวุโส ความรู้ความสามารถ และความพึงพอใจที่ประชาชนได้รับ กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจผู้บังคับบัญชา โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งของสายงานสอบสวนไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้พนักงานสอบสวนเติบโตก้าวหน้าในสายงาน ตามความรู้ความสามารถได้ ๔. การจัดระเบียบราชการ โดยกำหนดให้แบ่งส่วนราชการอย่างน้อยต้องมีหน่วยงานดังนี้ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาค กองบังคับการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรจังหวัด และสถานีตำรวจ เพื่อให้ความสำคัญแก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยตรง กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดอัตรากำลังให้สถานีตำรวจและตำรวจภูธรจังหวัดให้ครบถ้วนตามกรอบอัตรากำลัง ก่อนกำหนดระดับสถานีตำรวจออกเป็น ๓ ระดับ สถานีตำรวจที่มีผู้กำกับการ และสถานีตำรวจที่มีรองผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่า คำนึงถึงปริมาณงาน ความหนาแน่นของประชากรในเขตรับผิดชอบ จำนวนอัตรากำลังและสถานที่ตั้งสถานีตำรวจ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ๕. กำหนดหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้เช่นเดิม แต่กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อโอนภารกิจที่ไม่ใช่ภารกิจหลัก ได้แก่ ภารกิจกองบังคับการตำรวจรถไฟ ภารกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ

ภารกิจงานจรรยาเฉพาะส่วนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกการจราจร ไปให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจรับไปดำเนินการ พร้อมกำหนดระยะเวลาของแต่ละภารกิจและอัตรากำลังไปปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๖. การให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดระบบบริหารงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดระบบบริหารงานให้เหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและชุมชน กำหนดให้เงินอุดหนุนที่ อปท.จัดสรรให้แก่สถานีตำรวจ ใช้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ และกิจการในสถานีตำรวจ ให้กองบัญชาการตำรวจ นครบาลหรือตำรวจภูธรจังหวัดจัดให้มีแผนหรือมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่นหรือชุมชน ให้หารือร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจ อปท.และชุมชน เมื่อ ก.ตร.และ ครม.ให้ความเห็นชอบแผน หรือมาตรการดังกล่าวแล้ว ให้สำนักงบประมาณและ สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามแผน ๗. คณะกรรมการข้าราชการตำรวจกำหนดให้มีคณะกรรมการ ก.ตร. มีนายกรัฐมนตรีฐานะหัวหน้ารัฐบาล เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการที่เป็นข้าราชการตำรวจ ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และจเรตำรวจแห่งชาติ และกรรมการโดยตำแหน่ง ๕ คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๙ คน ทำหน้าที่ทั้งกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การบริหารราชการตำรวจและกำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบายยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจและกำกับดูแลการแต่งตั้ง และโยกย้ายข้าราชการตำรวจทุกชั้นตอนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎ ก.ตร. อย่างเคร่งครัด กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลือกกรรมการ ก.ตร. ผู้ทรงคุณวุฒิไว้ให้ชัดเจนในกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันการได้มาซึ่งกรรมการ ก.ตร. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเป็นอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือแทรกแซง ๘. คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ (ก.พ.ค.ตร.) เพื่อเป็นที่พึ่งของข้าราชการตำรวจในการร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่และอำนาจการเสนอแนะต่อ ก.ตร. เพื่อให้ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารงานบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ และพิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรม ก.พ.ค.ตร.ประกอบด้วย กรรมการ ๗ คน นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือก ก.พ.ค.ตร. และเป็นผู้สามารถทำงานได้เต็มเวลา เพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีความเป็นอิสระจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ ก.ตร. ๙. คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ (ก.ร.ตร.) มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับความเดือดร้อนหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมของประชาชน จากการกระทำหรือไม่กระทำการของตำรวจ หรือการประพฤติปฏิบัติไม่เหมาะสมและเสื่อมเสียและกระทำผิดวินัยของตำรวจ ก.ร.ตร.ประกอบด้วย ประธานและกรรมการ นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกมาจากภาคส่วนต่างๆ รวม ๙ คน มีจเรตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ ๑๐. กองทุนเพื่อการสืบสวน สอบสวน การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา จัดตั้งกองทุนฯ เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ อาทิ การสร้างวัฒนธรรมขององค์กร การคัดเลือกตำแหน่งตามลำดับอาวุโส โดยเฉพาะพนักงานสอบสวนที่ต้องใช้ดุลยพินิจในการวินิจฉัยเรื่องต่าง ๆ เป็นงานเฉพาะที่ควรได้รับการสนับสนุนรัฐควรจัดให้มีการอำนวยความสะดวก โดยให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรียกว่า กองทุนเพื่อการสืบสวน สอบสวน การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในงาน

สืบสวน สอบสวน และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญาในส่วนที่มีงบประมาณไม่เพียงพอหรือไม่อาจใช้จากเงินงบประมาณได้ ซึ่งจะทำให้ตำรวจมีความเป็นอิสระในการสืบสวนสอบสวน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ยังไม่มีมาตราใดที่เน้นด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งไว้ให้ชัดเจนในกฎหมายว่า การแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใด ต้องเป็นข้าราชการตำรวจยศใด เคยดำรงตำแหน่งใดมาแล้วจำนวนกี่ปี และการแต่งตั้งต้องคำนึงถึงความอาวุโส ความรู้ความสามารถ และความพึงพอใจที่ประชาชนได้รับ กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจผู้บังคับบัญชา โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งของสายงานสอบสวนไว้เป็นการเฉพาะเพื่อให้พนักงานสอบสวนเติบโตก้าวหน้าในสายงาน ตามความรู้ความสามารถได้ ดังนั้น ขอให้ลดกระบวนการการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะเข้าสู่ตำแหน่งให้มีความชัดเจน มีการปฏิรูปตำรวจที่จริงจัง ส่วนใหญ่การปฏิรูปของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการเน้นที่โครงสร้างของตำรวจเป็นหลัก

เนื่องจากมีสมาชิกฯ ต้องการอภิปรายเป็นจำนวนมากประธานฯ จึงขอเลื่อนการอภิปรายไปในครั้งถัดไป จากนั้น ประธานฯ ได้สั่งปิดการประชุมเวลา ๒๑.๕๐ นาฬิกา

ปิดการประชุมเวลา ๒๑.๕๐ นาฬิกา
